

liberal ungdom

NUMMER 2/2026

TEMA: STATEN

innehåll

TEMA: Staten

- s. 3 Redaktion och produktion
- s. 4 Hänt i LUF-landet
- s. 6 Ledare
- s. 8 Tro på individen
- s. 10 Statens roll inom forskning
- s. 12 Nationalstaten borde inte vara självklart förknippad med staten
- s. 14 Förnya ditt medlemskap!
- s. 15 Annons från Timbro
- s. 16 Varför staten gör fel i klimatomställningen
- s. 18 Det är de unga som får betala för en växande stat
- s. 20 FO-krönika
- s. 22 Anmäl dig till Sommarlägret 2026!
- s. 23 Skriv till LU!

redaktion och produktion

Kontakta redaktionen på: redaktion@luf.se

Linn Danell
Redaktör

Alfons Carlsson
Skribent

**Alexander
Liljefors-Zopf**
Skribent

Jonathan Ahlström
Skribent

Julia Rönnbäck
Skribent

Ture Johansson
Skribent

Ansvarig utgivare

Martin Norrby

Layout och redigering

Josefine Blid

Tryck

Multiply Solutions AB

Omslag

Josefine Blid

Liberal ungdom ges ut av Liberala ungdomsförbundet och utkommer fyra gånger om året.

Liberala ungdomsförbundet kämpar för din rätt att utforma ditt liv som du vill, fritt från förtryck från både staten och strukturer.

Bli medlem på luf.se

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**

Hänt i LUF-landet

Universitet liberal 8-10:e maj

Det har hänt mycket i LUF-landet sedan senaste numret av Liberal ungdom. Vi i Liberala ungdomsförbundet har bland annat arrangerat Universitet liberal i Linköping, där vi lanserade vårt nya kampanjmaterial under sloganen "Frihet för en ny generation".

Under helgen presenterades också ny merch i form av kepsar, T-shirts och collegetröjor! Deltagarna fick lyssna på flera duktiga talare.

Fredrik Kopsch berättade om sin bok "Utvisad", Yarnick Pander från D66:s ungdomsförbund Jonge Democraten höll ett pass, Oskar Örn pratade om USA och Malin Lernfelt från Liberala Nyhetsbyrån tipsade deltagarna om hur man skriver slagkraftiga ledartexter.

Under helgen hade vi även workshops i ideologisk kommunikation, värvning och debatt tillsammans med förbundsstyrelsen. Kvällen avslutades med en UL-middag.

Tack till alla som deltog!

Basliberalen

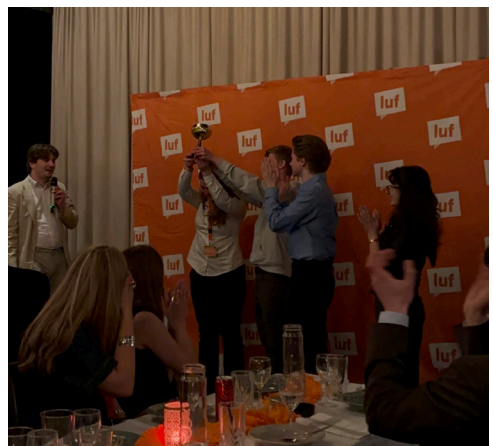
Vi har också haft Basliberalen, där många nya LUF:are fått lära sig mer om liberalism och skaffat nya vänner. Det blev en lyckad helg med många liberala diskussioner.

Nu drar skoldebatterna igång

Skoldebatterna är nu i full gång runt om i landet. Ni medlemmar har kampanjat, debatterat och värvat flera nya medlemmar. Bra jobbat allihop!

Vi har även haft värvartävling där LUF Jönköping blev vinnarna. Stort grattis och grymt jobbat!

Ledare

Rätten att vara ifred från staten

Linn Danell

Ibland skämtar jag om att bli piratpartist och om ett eventuellt övertagande av Ung Pirat. Detta är ett skämt som inte kommer att bli verklighet, vilket är bra då jag redan är med i världens bästa ungdomsförbund.

Skämtet grundar sig inte i att jag skulle lockas av slagord som “information needs to be free” eller “internet is a public space”. Dessa piratskämt grundar sig i att Piratpartiet är ett av få partier som har koll på cybersäkerhet och att de varnar för att Sverige riskerar att bli ett övervakningssamhälle.

En del menar att man inte behöver vara rädd för att bli övervakad om man inte har något att dölja. Detta låter logiskt men det stämmer bara om vi har en god stat. Antagandet bygger på att det skulle finnas en permanent god makt. Vi kan inte förutse framtiden och vi vet inte vem som kommer till makten om några år.

Det som vi inte behöver dölja idag kan vi behöva dölja om 10 år.

Demokratier runt om i världen minskar och den utvecklingen kan sprida sig till Sverige. Idag ser vi hur diktaturer använder kameraövervakning för att kartlägga och förtrycka den politiska oppositionen. När övervakningssystem väl är på plats kan de snabbt få ett annat syfte än vad det var tänkt från början. Därför går det inte att veta om vi har något att dölja. Det som vi inte behöver dölja idag kan vi behöva dölja om 10 år.

Även om det inte skulle finnas någon som helst risk att staten skulle bli ond, vilket det gör, bör vi vara försiktiga med för mycket övervakning. Kameror är nämligen väldigt sårbara för intrång. Till exempel är det vanligt att kamerorna inte uppdateras tillräckligt ofta eller att de använder standardlösenord. Dessa små misstag kan få enorma konsekvenser för vår säkerhet.

Detta ger angriparen tillgång till material som man kan använda för att till exempel kartlägga människors rörelser. I ett land som Sverige där digitaliseringen redan är hög och som dessutom redan är en måltavla för främmande makt skulle en utökad kameraövervakning ytterligare stärka riskerna. Även om kameraövervakning har som syfte att skapa trygghet kan konsekvenserna bli det motsatta.

Ett övervakningssamhälle är inte bara dåligt för att staten kan bli ond eller att vi har bristande cybersäkerhet. Detta handlar även om rätten till vår integritet och vilket samhälle vi egentligen vill leva i.

Integriteten är fundamental för individens frihet. Det är den som ger oss friheten till att röra oss, uttrycka oss och tänka utan att bli registrerad. När människor ständigt övervakas inskränks deras integritet, men beteenden förändras också.

Man undviker att säga vissa saker eller besöka specifika platser. Det skapas en självcensur trots att det inte har skapats ett nytt förbud.

Känslan av att bli iakttagen är tillräckligt skrämmande för att man ska börja censurera sig själv. I ett fritt samhälle ska inte människors integritet inskränkas och människor ska inte känna en konstant iakttagelse.

Mina ytterst humoristiska piratskämt kommer nog aldrig att bli verklighet, vilket är tur eftersom jag varken vill avskaffa upphovsrättslagen eller införa en basinkomst. Däremot vill jag inte ha ett samhälle där staten ser eller lyssnar på varje gång jag drar dessa skämt. Vi liberaler måste, likt piratpartister, kämpa för ett samhälle där staten inte ser allt vi gör.

Linn Danell
redaktör

Tro på individen

Alexander Liljefors-Zopf

Jag känner mig faktiskt lite ensam efter att ha gjort valkompasserna. På några av frågorna är det tomt under mitt svar. Partierna lyser med sin frånvaro på de mest liberala frågorna. Få partier driver idag tydligt att staten ska minska i Sverige.

Kanske är det ett förenklat påstående, men som LUF:s medlemmar och ideologer kämpar för, är en mindre stat i alla avseenden något som liberaler måste driva. Det ligger i vårt DNA.

Historien visar vad stora stater leder till.

Liberaler är mycket väl medvetna om risker med en för stor stat, övervakning, kontroll, förbud och styrning över människors liv. Historien visar vad stora stater leder till. De riskerar att inskränka människors frihet

Men det slår mig att många partiprogram innehåller väldigt lite politik för att minska statens makt i praktiken. Det är något typiskt svenskt med den långtgående socialdemokratiska folkhemsandan att tro på att staten och

institutioner sköter allting bäst. Så är det inte. Varför glöms denna viktiga liberala fråga bort?

Den första frågan som slog mig var ifall ekonomiska klyftor ska minska och bidragen ska höjas.

Det finns inget parti idag som aktivt går emot ekonomisk omfördelning på detta sätt. För stora klyftor ett hot mot friheten och möjligheter i människors liv. Men för stor statlig omfördelning av dina pengar är ett tydligt exempel på att marknaden inte får spela sina kort helt fritt i Sverige. I samma fråga kommer också debatten upp om vinster i välfärden.

Det som är gemensamt för dessa typer av ekonomiska frågor är att tilltron till staten är högre än tilltron till den fria marknaden. Förslaget för att barnbidrag, och även andra bidrag, ska öka kommande mandatperiod är ytterligare ett

exempel på detta. Detta då det nästan finns en total majoritet för detta i riksdagen. Du som löntagare och företag måste få behålla mycket mer av dina egna pengar, så att du själv kan lägga dina pengar på vad du tycker är viktigt. Inte att följa statens önskan.

En annan fråga som diskuteras mycket på både Tidösidan och i socialdemokratiska kretsar är åldersgränser och förbud. Förbud är lätt att införa. Men det kommer med så många fler problem.

Inget parti vill heller inte skydda ungdomars rätt att yttra sig och delta på sociala medier. Det är en obekvämtid när politiker även börjar prata om förbud mot en viss typ av musik och där andra sociala plattformar riskeras att minska och tas ifrån unga, när det finns få platser där man faktiskt kan yttra sig helt fritt. Vare sig man är anonym eller inte.

Vidare till en av de största liberala frågorna i ett land med monopol på alkohol. Kanske ett av de tydligaste exempel på frågor i valkompassen som speglar denna starka tro på staten är Systembolagets enskilda rättighet att sälja alkohol. Istället för att tro på individen, läggs återigen friheten i statens händer. Inget parti vill frånta systembolagets monopol. Vi är på rätt väg med ökad gårdsförsäljning. Men det är inte alls tillräckligt.

Staten ska ägna sig åt sina viktigaste uppgifter. Sverige ska ha en stark skola, en stark vård, ett starkt försvar och ett starkt rättsväsende. Mycket annat i vårt samhälle kan faktiskt företag och civilsamhället lösa. Det gäller bara att tro och att våga ställa om ett system som så länge har dominerat den svenska statsapparaten och dominerat opinionen bland Sveriges medborgare. Det är bättre att företag får bära konsekvenserna av sina egna beslut än att skattebetalare gemensamt får ta smällen.

Men det är dags att vi börjar lita och tro på människors egna vilja och egna val, människans egna frihet och människans förmåga. Statens byråkrater ska inte ha makten över ditt liv i sina händer. Den makten ska du ha.

**Alexander
Liljefors-Zopf**

Statens roll inom forskning

Julia Rönnbäck

Forskningen är en av samhällets mest centrala motorer för frihet och välbefinnande. Från medicinska genombrott till tekniska framsteg bevisar forskningen gång på gång sin förmåga att förbättra människors liv. Därför är det viktigt att staten och politiken tar ett tydligt ansvar för att skapa förutsättningar för framtida forskning utan att hämma den frihet som gör forskningen framgångsrik.

Statens främsta roll ska vara att skapa möjligheter utan att inskränka forskningens frihet. Det är därför viktigt att staten finansierar grundforskning och investerar i universitet. Särskilt viktigt är forskningsanslagen till de områden där marknaden själv inte bär kostnaderna, trots att samhällsnyttan är stor.

Utan offentliga investeringar hade många av de upptäckter vi idag tar för givet aldrig blivit verklighet, till exempel internet, GPS och flera viktiga medicinska genombrott som vacciner och antibiotika. Men statlig kontroll får aldrig innebära politisk kontroll över forskningens innehåll. Den akademiska friheten är en central princip inom liberalismen. Detta är specifikt viktigt för att forskare ska kunna hitta sanningen, även när resultaten blir obekväma för makthavare eller går emot vår

samtids politiska trender. När politiken som under Donald Trump i USA börjar detaljstyra forskning riskerar vi inte bara sämre resultat utan även ett svagare demokratiskt samhälle.

Under hans tid försökte politiska företrädare bland annat påverka forskning och rapportering inom klimat- och miljöområdet, vilket skapade oro för att fakta skulle anpassas efter politiska intressen.

I ett liberalt samhälle är kunskap inte ett verktyg för makten, utan ett verktyg för friheten.

Ett aktuellt exempel i Sverige är när Sverigedemokraterna argumenterat

för att de svenska universiteten fortsatt ska vara statliga myndigheter, bland annat med hänvisning till att man vill motverka vad partiet beskriver som "ideologisk aktivism" inom universiteten. När forskningen inte längre får vara oberoende försvagas både kunskapsutvecklingen och demokratins möjlighet att granska makten och då är demokratin hotad.

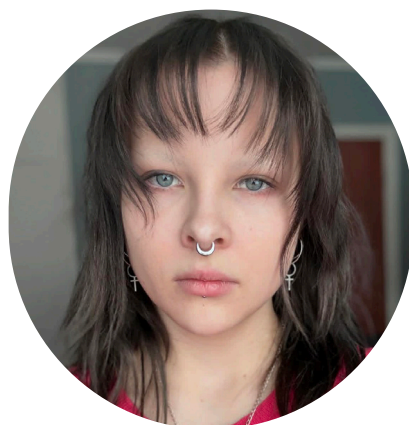
Det finns många förslag för att stärka den akademiska friheten. Den viktigaste reformen är att svenska universitet måste få mer juridisk frihet, exempelvis som självständiga offentligrättsliga institutioner snarare än statliga myndigheter. Detta skulle drastiskt minska regeringens direkta makt över vilken typ av forskning universitet väljer att bedriva. En annan viktig punkt är att öka basanslagen till forskning. När forskningen blir beroende av riktade politiska satsningar riskerar också forskningen att styras av politiska agendor. Slutligen bör skyddet för akademisk frihet skrivas in tydligare i lagstiftningen, på samma sätt som yttrandefriheten skyddas i ett liberalt demokratiskt samhälle.

Samtidigt måste Sverige också bli bättre på att omsätta forskning till verklig samhällsnytta. Allt för många idéer stannar idag vid avhandlingar eller forskningsrapporter istället för att utvecklas till verkliga

innovationer som hade kunnat användas av företag, privatpersoner eller offentlig verksamhet. Detta är ett slöseri med både skattebetalarnas pengar och kunskapskapital som skulle kunna stärka Sveriges konkurrenskraft.

Här har staten en viktig uppgift. Att minska den byråkrati som gör vägen från forskning till innovation svår och lång. Det handlar om att stärka samverkan mellan universitet och näringsliv, förbättra möjligheterna till kommersialisering av forskning och säkerställa att forskare som vill utveckla sina idéer till företag inte möts av motstånd.

Statens roll inom forskningen ska inte vara att styra den utan att försvara förutsättningarna att den kan sökas fritt. För i ett liberalt samhälle är kunskap inte ett verktyg för makten, utan ett verktyg för friheten.

Julia Rönnbäck

Nationalstaten borde inte vara självklart förknippad med staten

Alfons Carlsson

Att motverka nationalstaten borde vara liberalers främsta mål. Det är den som upprätthåller tribalismen och som sätter käppar i hjulet för internationella problemlösningar och global frihet.

Om statsmakten hade byggts om från grunden i dag, hade vi då valt att dela upp vår planet i ungefär 200 olika konkurrerande stater – baserade på språk, etnicitet och kultur? Jag tror, och hoppas, inte det. Särskilt inte som liberaler.

Men ändå är det så det ser ut. Stater har formats efter majoritetssamhällen och dess rådande kultur. Nog är det så det fungerar när stater får växa fram under millennia – den starkaste vinner – men vore det inte dags att bryta det?

Kalla mig gärna kulturradikal (det vore korrekt), men vad är det som har fått oss att med hull och hår svälja den rådande ordning? Att vi som liberaler och andra radikaler inte längre vågar ta debatten eller inte

bryr oss om att ens lyfta frågan. Särskilt när man hör Sveriges (enligt sig själva) liberala parti använda sig av retoriska floskler om svenska värderingar. Som om dessa skulle skilja sig avsevärt från danska eller norska – och att detta skulle vara tillräckligt att grunda en stat på. Det är inte bara ett svek, det är rent av motstridigt mot liberala värderingar.

För vad är det egentligen som säger att staten och nationen måste gå hand i hand? Bara för att det var så det blev, behöver inte det betyda att det är den ordning som hade gynnat individerna och samhället i stort som mest.

Nationalstatens idé är i grunden ett arv från en tid då det tog dagar att färdas mellan byar – och när språkbarriärer var det främsta hindret för samarbete. I dag är det närmast absurt att våra politiska och ekonomiska system fortfarande bygger på dessa gamla gränser.

En person från Skåne kan ha mer gemensamt med en brasilianare än med en från Västerbotten.

Internet, global handel och migration har filat ned de flesta av dem barriärer som nationalstaten byggde på. En person från Skåne kan lätt ha mer gemensamt värderingsmässigt med en brasilianare än med en från Västerbotten.

Samtidigt står vi inför utmaningar som nationalstaten är hopplöst otillräcklig för att hantera. Klimatkrisen är det tydligaste exemplet. Att försöka motverka den med 200 separata regelverk och konkurrerande intressen är nästan dömt att misslyckas.

Nu står LUF tack och lov emot nationalstaten. Man vill federalisera EU, införa en nordisk union och verka för en världsfederation (punkt 54, 103 och 164, respektive), det var en starkt bidragande orsak till att

jag gick med i LUF. Troligen även för många andra. Men vi hade kunnat företräda den åsikten allt starkare. Särskilt med, för att använda en klyscha, det rådande världsläget – som gjort ett av våra grannländer, Ryssland, till ett reellt hot mot våra liberala värderingar. Dock är vi närmare resterande av våra grannländer. Förståelsen för behovet av en ökad EU-integration visades inte minst när Viktor Orbán förlorade det senaste ungerska valet. Ungrarna valde EU.

Det är en trend som förhoppningsvis håller i sig även i andra länder, även om Rysslands anfallskrig av Ukraina skulle avslutas. Vad vi i EU gemensamt skulle kunna åstadkomma när det inte längre styrs av 27 separata länder som drar åt olika håll, med olika regelverk och olika friheter, bör inte underskattas.

Alfons Carlsson

Fortsätt tycka, tänka och trivas. Förnya ditt medlemskap i LUF!

Vill du fortsätta vara en del av
Sveriges främsta frihetsrörelse?
Vill du träffa andra LUF:are?

Glöm då inte att förnya ditt
medlemskap för 2026 genom QR-
koden. Friheten är inte gratis,
med ditt medlemskap är det.

www.luf.se/fornya-medlemskap

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Senaste utgivningen från Timbro förlag

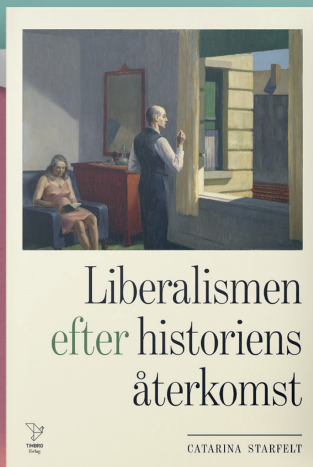
Frugan drog, hunden dog och sedan fick jag sparken

Roland Poirier Martinsson (red.)

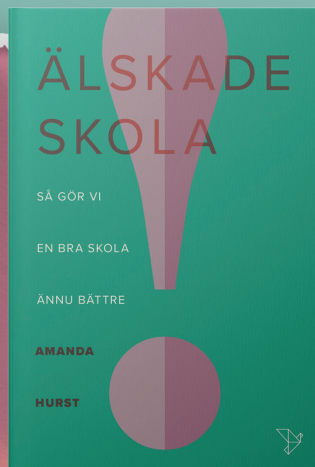
I denna bok placerar tio författare countrymusiken i ett historiskt, politiskt och socialt sammanhang och visar att genren är mycket mer och mycket annat än titelns schablon. Country skjuter skott åt en mängd olika håll. Den gränsar mot en mängd andra genrer. Och den väcker en mängd olika känslor.

Det svenska kapitalet
*Från hatat storkapital till
sjudande teknologi*
Pär Isaksson

**Liberalismen efter
historiens återkomst**
Catarina Starfelt

Älskade skola
Så gör vi en bra skola ännu bättre
Amanda Hurst

Timbro förlag är en del av tankesmedjan Timbro. I över 40 år har vi gett ut liberala klassiker, översatt internationella tänkare och publicerat böcker som behandlar såväl kontroversiella och nya frågor i debatten som de eviga och stora frågorna i idédebatten.

Följ QR-koden för
att se kommande
utgivning.

TIMBRO
förlag

Varför staten gör fel i klimatomställningen

Ture Johansson

Politiker framställer ofta staten som fylld av smarta lösningar och verktyg för att skynda på den gröna omställningen. Faktum är dock att staten, med sina "smarta" lösningar, som subventioner och riktade stöd, saboterar det som faktiskt har potential att minska utsläppen.

Detta har flera olika orsaker, men beror inte minst på det faktum att politiker styrs av omval snarare än empirisk effektivitet.

Klimatomställningen kräver inte fler statliga beslut – den behöver färre, men mer konsekventa, regler.

Klimatomställning behöver precision. Att förutspå vad som kommer fungera i framtiden är mycket svårt och inget staten kan göra. Detta går att förklara genom kärnan i Friedrich Hayeks kritik mot planekonomi och centralstyrning: det så kallade informationsproblemet. Han menade att den kunskap som krävs för att styra en ekonomi inte finns samlad på ett enda ställe och att beslut därför måste tas decentraliserat. Precis detta problem går att applicera på klimatpolitiken.

Staten kan inte förutspå teknologisk utveckling.

Då kunskapen om hur den gröna omställningen bäst sker även den är mycket utspridd. Staten kan inte förutspå vilken teknologisk utveckling som kommer vara mest användbar eller vilka företag som kommer lyckas – något som till exempel Northvolt illustrerar.

När man försöker välja var klimatomställningen ska ske, istället för att skapa generella incitament, flyttas fokus från utsläpp och faktisk klimatnytta. Problemet är inte att politiker saknar vilja, utan att de saknar den informationsstruktur som krävs. Staten ska styra incitament – inte

utfall. Ytterligare en anledning till att dagens system är dömt att misslyckas är att klimatförändringarna är ett globalt problem och därför inget som kan styras nationellt med smarta statliga lösningar.

Problemet är att olika länder gör olika saker. När ett land som Sverige höjer kostnaden för utsläpp genom skatter och regleringar, reagerar företag ekonomiskt rationellt och flyttar produktionen dit villkoren är billigare. Den bästa lösningen på detta är självklart global koordinering, men problemet förvärras ytterligare av ett lapptäcke av nationella regler, undantag och riktade stöd, som skapar ojämna spelregler. Mindre nationell statlig detaljstyrning löser inte hela problemet, men det skulle minska de snedvridningar som uppstår och därmed också utsläppsflykten.

Ett argument som ofta lyfts mot mindre stat och mer marknad är att marknaden tenderar att ha svårt att prissätta externaliteter. Det innebär att produktion eller konsumtion påverkar en tredje part utan att det speglas i marknadspriset.

Ett exempel skulle kunna vara när ett företag har en fabrik som släpper ut mängder av koldioxid. Här finns det dock en uppenbar lösning, i form av en enhetlig koldioxidskatt. Sverige har idag en koldioxidskatt som straffar utsläpp av koldioxid, men

genom subventioner och riktade stöd saboteras den effekt som skatten kan ha. Det stämmer att staten kan behöva kliva in när marknaden har svårt att prissätta externaliteter, men inte på det sättet den gör idag.

För att klara av klimatomställningen krävs mindre stat och mer marknad. Statens enda uppgift bör här vara att prissätta utsläpp och miljöskada, inte att välja vinnare och förlorare. Klimatpolitiken misslyckas inte för att politikerna gör för lite, utan för att de gör fel saker. En enhetlig koldioxidskatt gör att staten inte behöver veta hur utsläppen ska minska – bara att de bör göra det.

Med mer generella incitament att ställa om, istället för gissningar och spekulation, tar vi ett reellt steg mot att klara de utmaningar som klimatförändringarna ställer oss inför.

Ture Johansson

Det är de unga som får betala för en växande stat

Jonathan Ahlström

Inför valet ser inte unga positivt på framtiden. I en opinionsundersökning från Indikato opinion tror enbart 13% av första- och andragångsväljare att de själva får det bättre än sina föräldrar. Det är en deprimerande siffra.

Från vänsterhåll ska ungas framtidstro fixas med avgiftsfri kollektivtrafik, gratis tandvård, massor med billiga bostäder och sextimmars arbetsdag. I Dagens Industri (1/5) skriver S-studenters ordförande Elfva Barrio hur en ny skatt på miljardärer ska finansiera ett flertal nya vallöften. Staten är tillbaka.

Med risk för att tala för de redan frälsta kommer en återfunnen tro på staten hos unga bädda för en enorm besvikelse. En miljardärsskatt kommer inte innebära en massa nya skatteintäkter som kan sköljas över gratis kollektivtrafik och tandvård – i synnerhet inte om arbetstiden ska kortas till sex timmar. Det är cyniskt att som ungdomspolitikerna lova detta. Dels riskerar det att skapa misstro när löften inte infrias. För det andra är det osannolikt att det

är unga som vinner på en dragkamp över statens växande utgifter och utlovade löften. Den demografiska utvecklingen placerar nämligen unga i ett underläge som växer.

Med sjunkande födelsetal tvingas unga och medelålders försörja allt fler samtidigt som styrkan som väljargrupp avtar för varje val. År 2070 beräknas den så kallade försörjningskvoten öka från 0,77 till 0,89. Det innebär att för varje 100 personer i arbetsför ålder är 89 personer inte det. Fortsätter födelsetalen minska kan vi förvänta oss att den siffran revideras upp.

Fri tandvård, men trångbodd i en andrahandslägenhet.

Det får konsekvenser för hela välfärdsstaten – och samhällskontraktet. När vi lever längre ökar anspråken på välfärdstjänster som vård, omsorg, och pension – men inte nödvändigtvis betalningsviljan. Gruppen väljare äldre än 65 år blir allt viktigare för politiker att göra nöjd.

Det märks redan idag. LO:s återkommande förslag om att urholka pensionssystemet med höjda pensioner och sänkt riktålder är ett förslag som gynnar äldre på ungas bekostnad. Moderaterna Stockholms nymfunna NIMBYism* att stoppa exploatering på minsta grönområde – och därmed ta tydlig ställning för de redan som har en trygg bostadssituation över de som inte än hunnit skaffa hus och bilda familj – är ett annat.

Det tredje, Kristdemokraternas förslag att slopa reavinstskatten för hushåll som ägt sin bostad länge, kommer kräva höjda skatter på arbete för att finansieras. Just den slopade reavinstskatten är en oblyg transferering från dagens löntagare till den grupp väljare som i 30 år tjänat på stigande villapriser – och nu ska casha ut.

Men detta är inte en svensk trend, utan en internationell. Med Storbritanniens så kallade triple lock är pensionsutbetalningar garanterade att alltid stiga motsvarande eller snabbare än löneutvecklingen – en tickande bomb för brittiska

pensionssystemet. I Kalifornien höjs röster för att fastighetsskatterna för medborgare över 60 år helt ska slopas. Förväntningarna på den offentliga välfärden minskar däremot inte utan löntagarna förväntas ta notan.

En politik för unga som jagar fördelar istället för rättvisa riskerar att skapa en generation med tillgång till gratis kollektivtrafik, men utan en pension. Fri tandvård, men trångbodd i en andrahandslägenhet upp i femtioårsåldern. Slutstationen för en sådan sorts politik är en utarmad välfärdsstat med urholkad legitimitet över generationsgränserna. I slutändan vill unga och morgondagens vuxna ha samma möjlighet som tidigare generationer till arbete, bostad och pension. Inte dyra reformer som de själva en dag får betala dubbelt för.

*Not In My Back Yard - bygg gärna, men inte i min bakgård

Jonathan Ahlström

Liberaler har alltid avskytt staten

Liberaler har alltid avskytt staten. I Norge och Danmark heter de två största historiskt liberala partierna “Venstre”, alltså vänstern. För oss kan det kännas motsägelsefullt, inte minst med tanke på att båda partierna idag är tydligt borgerliga och marknadsliberala.

För att förstå namnet måste man förstå liberalismens historia och den fiende liberaler alltid har kämpat mot. Vi måste tillbaka till den franska revolutionen 1789.

Efter att Ludvig XVI hade avsatts samlades den franska nationalförsamlingen, och ledamöterna började gruppera sig efter sina politiska uppfattningar. Rojalisterna och monarkins försvarare satt till höger om talmannen. Där satt aristokratin och de som ville bevara den gamla ordningen, där staten var ett verktyg för privilegier, kontroll och förtryck. Till vänster satt revolutionärerna: de som ville bryta kungens makt, avskaffa ståndsprivilegierna och det religiösa förtrycket.

Det är därifrån höger-vänsterskalan i politiken har följt med oss ända in i våra dagar, nästan 250 år senare.

Den franska revolutionen var i grunden en liberal revolt mot staten. Det var ett uppror mot en kungamakt som inskränkte människors liv, egendom och frihet. Revolutionens idéer spreds över Europa och inspirerade generationer av liberaler, även här i Norden. När de liberala partierna senare växte fram hade de ett överordnat mål: att begränsa statens makt och ge människor rätten att styra sina egna liv.

Statens makt kan bara växa på individens bekostnad.

Det var liberaler som kämpade för yttrandefrihet mot censuren, för religionsfrihet mot statskyrkan, för marknadsekonomi mot skråväsendet och för demokrati mot enväldet. Liberalismens historia är berättelsen om människans frigörelse från staten.

Samma frihetsideal kämpar vi för än idag, men skillnaden är att hotet numera ser annorlunda ut. Den moderna staten är ingen kunglig diktatur som marscherar fram med stövlar och bajonetter, utan något betydligt mer sofistikerat än så. Den växer långsamt, steg för steg, regel för regel, skatt för skatt, tills människor vänjer sig vid att allt fler delar av livet kontrolleras politiskt. Men statens makt kan bara växa på individens bekostnad.

Vi måste vara på vår vakt mot varje liten statlig inskränkning.

Det är därför vi måste vara på vår vakt mot varje liten statlig inskränkning. Friheten försvinner sällan över en natt. Den urholkas gradvis, tills människor knappt längre märker skillnaden mellan ett samhälle där staten tjänar individen och ett samhälle där individen förväntas tjäna staten.

Liberalismens uppgift är därför densamma idag som 1789: att stå på individens sida mot staten. Att påminna människor om att staten aldrig är ett självändamål. Staten ska vara begränsad, kontrollerad och ständigt ifrågasatt. Eller, för att citera en annan revolutionär, John Philpot Curran: "frihetens pris är ständig vaksamhet."

Anton Holmlund
förbundsordförande

Anmäl dig till sommarlägret 2026!

18-20 juli | Jönköping

Kom på sommarlägret 2026

Liberala ungdomsförbundet bjuder nu in till sommarläger. Sommarlägret äger rum lördagen 18:e juli till måndagen 20:e juli på en lägergård i Bankeryd utanför Jönköping. Antalet platser är begränsat så se till att anmäla dig så snabbt som möjligt! Vad kan passa bättre än att sola, bada och lära sig om liberalism mitt i den svenska sommaren!

Vi ses på sommarlägret!

Sista anmälningsdag är 26/6. Missa inte

Anmäl dig genom att scanna QR-koden ovan eller gå med i nationella facebookgruppen på www.facebook.com/groups/lufsw

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Vill du skriva i LU?

**Tycker du att vi har fel? Att vi missat något?
Eller vill du helt enkelt få en egen text
publicerad? Skriv!**

**Skicka in din text i docx-format till Redaktion@luf.se.
Texten får innehålla max 1800 tecken inklusive
blanksteg, men kan höjas om du kontaktar oss först.**

**Observera att vi kan ändra rubrik och ingress på din
text, samt att göra ändringar för grammatikens skull.**

**Tveka inte att skriva om
du har ett ämne på lut!**

B

Posttidning

Ej retur

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**